

SMEREȘTE - TE !

Îmi place să fiu de fiecare dată în mijlocul vostru. Șederea noastră aici se apropie însă de sfârșit, pentru că vom avea o adunare la Chicago, după care va trebui să-mi duc familia înapoi în Arizona. Copiii n-au avut încă parte de vacanță, de aceea va trebui să-i duc câteva zile într-o mică excursie. După ce voi termina adunările din Chicago, voi reveni aici.

Mie nu-mi place să vin aici și să vă iau tot timpul, mai ales duminică seara când sunteți oboseți. Acesta este motivul pentru care nu-mi place să vorbesc seara, ci prefer să-l las pe păstorul nostru să-și aducă mesajul.

Mulți dintre voi vin de departe – din nord și din sud – uneori fiind nevoiți să conducă mașina zi și noapte, și aceasta pentru a participa la un singur serviciu. Acesta este motivul pentru care prefer să predic duminică dimineața – în felul acesta, după-amiaza, ei pot pleca înapoi.

O, cât de mult îi apreciez pe acești călători loiali și credincioși! Ei conduc pe polei, prin ploaie și zăpadă, ca să ajungă în locul acesta (vin sute de kilometri), pentru o singură predică. Aceasta mă face să fiu foarte recunoscător față de Dumnezeu și față de ei, deoarece sunt un puternic suport pentru mine. Acesta este motivul pentru care întotdeauna încerc să spun numai și numai Adevărul.

Da, și eu cred din toată inima că Acesta este Adevărul. Niciodată nu am spus ceva și nu am trimis pe cineva undeva, înainte de a mă convinge eu însumi că acesta este adevărul. Da, eu nu am cerut nimănui să facă vreun pas spre Dumnezeu înainte ca să-l fi făcut eu mai întâi, ca să mă conving că așa este bine. Mai întâi, trebuie să fie Cuvântul Domnului, apoi eu trebuie să pășesc în față să văd dacă ceea ce se spune este corect. Dacă totul este în ordine, pot să spun fără nicio rețineră: „Veniți sus!”

Aceasta înseamnă „a croi o cale” .

Părerea mea este că fiecare lucrător ar trebui să procedeze în felul acesta – să meargă mai întâi el însuși înainte. El trebuie să fie conducătorul poporului, de aceea nu are voie să vorbească despre ceva ce nu a atins el însuși mai întâi.

Noi să mergem așa, conducători ai poporului!

În dimineața aceasta, am avut o ciudată și interesantă experiență aici, la amvon. Aceasta s-a întâmplat în ultima parte a mesajului, deși nu am avut intenția să spun ceea ce am spus. Înțelegeți? Eu am spus acele cuvinte și nu mai pot să fac nimic cu privire la aceasta. Când am ajuns însă acasă, am început să studiez cu atenție Cuvântul.

În după-amiaza aceasta am avut o mică întâlnire cu fratele meu și cu familia lui. De când a plecat mama, noi ne întâlnim adesea la Dolores, iar astăzi am avut un timp minunat, discutând diferite probleme, iar Teddy, care a fost cu noi, ne-a cântat câteva cântări.

Dacă va fi cu voia Domnului și dacă fratele Neville este de acord, aș vrea ca duminica viitoare să avem un serviciu de vindecare. Eu cred că scopul mesajului pe care Domnul mă călăuzește să-L aduc, este de a ne încuraja și de a ne ajuta să credem. Când vorbim Cuvântul aducem diferite tablouri prin care-L ilustrăm dar când ajungem la o demonstrație, când Îl vedem viu, în lucrare, este cu totul altceva.

Astăzi, cineva mi-a spus o mică istorioară (cred că fratele din spate) despre un lucrător.

Acel frate a avut o discuție cu unul dintre enoriașii lui, și i-a zis:

„Știi că eu pot să merg pe o bârnă?”

„Desigur, păstorule, Domnul este cu tine.”

„Pot să duc în spate și o săpăligă de lemn când trec peste bârnă.

„Desigur, pentru că Domnul este cu tine.”

„Pot să duc și săpăliga și să împing o roată pe bârnă.”

„Desigur, păstorule. Domnul este cu tine, de aceea prin credință poți face orice.”

„Pot să te pun și pe tine în roabă și săpăliga în spate și să trec așa peste bârnă.

„Asta nu. Așteaptă puțin...”

Vedeți? Lucrurile se schimbă atunci când ești inclus tu însuși în problemă. Înțelegeți?

Este foarte frumos ca noi să spunem „Amin” la ceea ce se vestește aici. Este minunat că putem spune: „Eu cred din inimă că acesta este adevărul!” Dar dacă este așa, puneți-l în practică! Voi trebuie să puneți ceea ce credeți în practică!

Eu am adus această dovadă azi dimineață, când am vorbit despre faptul că oamenii îi puneau pe cei bolnavi în așa fel ca numai umbra lui Petru să treacă peste ei și toți erau vindecați.

Eu am fost în multe case și am putut să văd acest adevăr. Întotdeauna când trebuie să merg undeva, eu mă rog mai întâi, așa că atunci când intru în locul respectiv, ungera este deja peste mine. Prin aceasta, nu mai este nevoie să mă rog pentru cel bolnav, ci pur și simplu ies, iar omul este vindecat. Vedeți? Așa este. Eu am văzut aceasta de foarte multe ori. Înțelegeți? Voi trebuie să credeți din toată inima! Părerea mea este că ceasul pe care-l așteptăm este aproape, este chiar aici.

Cred că serviciul din seara aceasta nu se înregistrează. Poate că frații îl înregistrează pentru ei, dar nu ca să-l trimită în țară. Ceea ce v-am spus dimineață, ne-a dus la un punct culminant, de aceea duminica viitoare vreau să ne rugăm pentru bolnavi.

Eu v-am spus întotdeauna despre viziunile pe care le-am avut și felul în care Dumnezeu le-a împlinit. Dimineață însă, eu am atins o problemă deosebită – tragerea a treia.

Acum este timpul în care trebuie să mă predau cu totul lui Dumnezeu, pentru că este timpul în care El vrea să-mi vorbească. Vedeți? Era nevoie ca în viața mea să se realizeze o mică schimbare. Prin aceasta nu vreau să spun că sunt un păcătos, nu, ci era nevoie ca să mă apropii mai mult de oameni. Înțelegeți? Mă refer la oamenii cărora am încercat să le spun acest adevăr al Evangheliei și care îmi întorc spatele și pleacă râzând de El. Întotdeauna eu am considerat aceasta o insultă, dar nu la adresa mea, pentru că nu-mi pasă de mine, ci la adresa Cuvântului pe care-L vorbesc. Acesta este Adevărul care încearcă să-i ajute, dar ei Îl refuză.

Este ca și cum ați împinge pe cineva afară dintr-o barcă pentru că este în pericol. Tu îi spui spre binele lui: „Dă-te jos, pentru că apele se umflă și barca se va scufunda, iar tu te vei îneca!” Dar el râde de tine și se îndepărtează râzând.

Până acum, părerea mea era că dacă acel om se îndepărtează în larg, eu nu-l mai pot ajuta cu nimic, dar nu este așa! Trebuie să alerg pe mal și să-i strig în continuare: „Vino înapoi!” Vedeți? Noi trebuie să simțim cu acel om.

Domnul m-a făcut pescar și eu știu că în apă au mai rămas mulți pești care trebuie trași afară. Acesta este motivul pentru care voi pescui până va fi scos afară și ultimul pește. Aceasta este ceea ce vreau să fac acum.

Voi știți că eu v-am vorbit despre viziunea pe care am avut-o cu privire la cea de-a treia Tragere. Știți că înainte de a se întâmpla acel lucru, a venit jos o Lumină puternică ce mi-a spus: „Te voi întâlni acolo!” Acesta este motivul pentru care cred că se va întâmpla ceva.

Voi știți că cu ani în urmă, eu eram foarte slăbit după serviciile pe care le țineam și după ce mă foloseam de darul deosebirii – eram așa de slab că nu mai puteam sta pe picioare.

Cred că mulți vă mai amintiți acele vremuri. Ajungeam la un punct când nu mai puteam. Atunci fratele Jack Moore mă ținea de un braț și fratele Brown de celălalt și mă plimbau în sus și-n jos pe stradă, timp de o oră.

Aceasta mă făcea să mă gândesc adesea de ce aveam acea stare. Noaptea, mă frământam cu privire la slăbiciunea mea și mă întrebam de ce nu-L primesc oamenii pe Domnul Isus.

Atunci El mi-a spus: „Într-o zi te vei întâlni cu o femeie îmbrăcată într-un costum maro. Ea va aduce un copilăș învelit într-o pătură, ca să te rogi pentru el. Din clipa aceea, această stare te va părăsi și vei putea suporta totul mai bine.”

Acest lucru s-a întâmplat la Chicago, când acea doamnă a venit la mine ca să mă rog pentru copilășul ei. Ea era prezbiteriană și fusese trimisă de propriul ei păstor la mine. Fratele ei, care era medic, i-a spus: „Nu mai există nicio șansă de salvare pentru copilăș, afară doar de faptul că Dumnezeu cel Atotputernic se va atinge de el și-l va ajuta.”

Atunci femeia a plecat la păstorul ei și i-a spus cuvintele medicului. Păstorul i-a răspuns însă: „Eu nu pot să te ajut cu nimic, nu pot să mă rog pentru copilăș, deoarece nu posed credința necesară vindecării divine.” Vedeți, el a fost sincer și corect!

„Eu nu posed în mine acest dar, însă am fost la una din adunările fratelui Branham și în urma a ceea ce am văzut acolo, te sfătuiesc să iei copilul și să te duci la el.”

Medicul nu-i mai dădea nicio șansă așa că urma să moară. Așa se face că micuța doamnă a venit la mine, în timp ce țineam un serviciu de rugăciune pentru niște copii catolici care fuseseră prinși de foc într-o școală, și arși. Cred că vă mai amintiți când a fost aceasta.

În timp ce mă aflam pe platformă, am văzut-o pe doamna cu costumul maro și copilășul în pătură. Eu am privit spre cei care erau acolo și care știau vedenia, căci le spusese tuturor. Doamna a pășit sus pe platformă, iar Duhul Sfânt a descoperit tot adevărul, vindecându-l pe copilăș. Din ziua aceea, nu m-am mai simțit niciodată slăbit după încheierea serviciului divin. Da, nu mă mai supără nimic, ci merg mereu înainte și numai înainte.

Acum aștept să înceapă a treia Tragere, ceea ce s-ar putea întâmpla la serviciul de vindecare de duminica viitoare. Eu nu știu.

Cred că ceea ce ar trebui să facem noi este să le spunem oamenilor, să-i aducem pe cei bolnavi la El. Dacă ținem un serviciu de vindecare, trebuie să ne consacram pentru cei bolnavi. Chemați-i, aduceți-i aici duminica viitoare în jur de ora 8.00 sau 8.30, căci vom da numere de ordine în clipa când vor intra în sală. După aceea, vom chema rândul de rugăciune și vom vedea ce va face Duhul Sfânt. Cred că dacă Îl vom crede, El va face multe minuni. Trebuie însă ca noi să-L credem din toată inima. Și așa cum am spus azi dimineață, Dumnezeu ne-a arătat deja foarte multe lucruri. El ne-a adus până la un punct culminant, și tot ceea ce mai trebuie să facă, este să înlăture zidul. Da, aceasta este tot ce ne trebuie.

Voi știți că așa s-a întâmplat cu darul deosebirii și la fel cu profeția.

Îmi aduc aminte că eram jos la Regina și cu mine era și fratele Ern Baxter și un grup de frați. Atunci Domnul mi-a spus chiar în timp ce mă aflam pe platformă: „Vei cunoaște chiar și tainele ascunse ale inimii!” Și așa este. În ce mă privește, eu nu m-am gândit niciodată la așa ceva.

În seara aceea am pășit pe platformă împreună cu fratele Ern și am început să mă rog pentru bolnavi. Apoi a venit în fața mea un om, și Duhul i-a spus toate lucrurile ascunse ale inimii lui. Era pentru prima dată că se întâmplase așa ceva în cadrul unui serviciu de vindecare ținut de mine.

Când am privit spre audiență El a venit peste ea și au urmat lucruri extraordinare.

Oh, când vom ajunge de partea cealaltă!

Nici jumătate din ceea ce este nu s-a spus vreodată! Să ieși în față și să vezi lucrurile ascunse din viața oamenilor! Eu nu pot să spun nimic despre aceasta, iar când văd acele lucruri, le spun numai dacă Domnul îmi cere s-o fac. Dacă nu, le las să treacă.

Acum, eu aștept să înceapă următoarea Tragere. Dumnezeu are felul Său de lucrare și El este suveran. Aceasta va fi o lucrare deosebită de ceea ce pot face ceilalți oameni.

Ei bine, ce ai auzit, frate? (Fratele Neville spune: „Păi, am descoperit ceva foarte ciudat!”). Bine, aceasta este bine, așa că am dori să auzim cu toții.

Doresc ca Domnul să vă binecuvânteze pe toți și nădăjduiesc să ne revedem

duminica viitoare.

Să nu uitați de bisericile surori. Mă refer la biserica fratelui Ruddel, a fratelui Jackson, a fratelui Parnell și a tuturor celorlalți frați, care se luptă cu putere pentru Adevăr. Noi suntem un fel de biserică mamă pentru ei, de aceea să nu uitați să-i sprijiniți. Ei s-au născut în mijlocul nostru, voi știți aceasta.

Cred că fratele Collins va lua legătura și cu fratele Allen, cu care am discutat aseară. Dacă nu-l cunoaște, vreau să știe că fratele Allen este un predicator metodist care a văzut adevărul Cuvântului. Să știți că și în sânul bisericii metodiste sunt o mulțime de oameni minunați. Să nu vă gândiți vreodată că nu sunt! Da, ei sunt. Să nu vă gândiți că în mijlocul bisericii catolice nu sunt oameni minunați. Ei sunt, și sunt și în biserica prezbiteriană și peste tot. Da, în toate aceste locuri se află bărbați și femei care așteaptă să vadă Lumina Adevărului reflectându-se peste ei. De aceea, voi să continuați să reflectați Lumina în smerenie și plini de dragoste.

Haideți să mergem cu toții mai aproape de Dumnezeu! Cum putem face aceasta? Smerindu-ne pe noi înșine. Înțelegeți? Nu uitați că acest Tabernacol își va pierde tăria. Amintiți-vă că el este ținta spre care Satana își are îndreptată fiecare armă a iadului. El va căuta să găsească o persoană prin care să facă ceva contrar. Da, el o va căuta și este în stare s-o facă. Aceasta este treaba lui; să găsească pe cineva care să se ridice împotriva altuia și să spună: „O, știai că cutare și cutare a făcut...”? Voi să nu ascultați așa ceva! Nu, nu, să nu-l ascultați pentru că acesta este Satana. Să nu primiți nimic!

Dacă vezi pe cineva că face o greșeală, roagă-te pentru el, dar să n-o faci cu fățărnicie, spunând: „Este o datorie ca să mă rog pentru fratele sau sora Cutare!” Nu așa este corect! Tu trebuie s-o faci din toată inima, deoarece simți cu el sau cu ea. Să vorbești cu el plin de dragoste și atunci vei vedea că va veni din nou la adunare. Vedeți? Așa este corect. Noi trebuie să fim atenți și să nu uităm că ne îndreptăm spre apusul soarelui.

Domnul Isus va veni într-una din aceste zile. Acest lucru va avea loc într-un mod atât de tainic și atât de puțini sunt aceia care vor avea parte de răpire, încât omenirea nici nu va ști că mireasa a plecat deja. Da, ea va pleca într-o liniște atât de desăvârșită încât nimeni nu va ști nimic. Înțelegeți?

Vor exista desigur, grupuri mici care vor spune: „Păi, cutare și cutare...”

„Oh, unii spun că acolo a fost un grup de fanatici, iar de câteva zile au dispărut cu toții. Se pare că ar fi fost răpiți, dar așa ceva nu este posibil....sunt plecați desigur undeva... Noi am avut de-a face cu fanaticii aceia...”

Sau: „Ei bine, unii spun că gruparea aceea mică din Tabernacolul acela din Jeffersonville ar fi dispărut...” Vedeți? Ei vor vorbi despre aceasta, dar nu vor crede, ci vor zice: „O, nu este nimic din toate acestea!” Dar răpirea va trece și ei nu vor ști nimic despre ea. Acest eveniment va avea loc în toată națiunea, în toată lumea. Atunci cei ce au murit în Hristos vor învia și împreună cu sfinții care sunt în viață, vor fi luați Acasă. Apoi, va începe necazul cel mare, dar, oh, noi nu am vrea pentru nimic în lume să fim aici în acel timp. Eu nu vreau să fiu aici în timpul necazului! Nu. Să ne păzească Dumnezeu pe toți de aceasta!

Cuvântul spune: *„Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe!”* (Apocalipsa 22.11).

Mielul a luat deja Cartea răscumpărării și Mireasa a fost luată de pe pământ. Cei ce au respins salvarea Lui, trebuie să treacă prin necazul cel mare, atât Iudeii cât și neamurile.

Ce vreme de necaz! Eu nu vreau să trec prin ea.

„Doamne, sfințește-mă, Te rog.” Aceasta este o învățătură nazarineană bună, nu-i așa? (Amin). Da, ea este adevărată. Așa este: „Umple-mă cu Duhul Tău și sfințește-mă! Scoate din mine orice dorință după lucrurile lumii, căci nu vreau nimic de aici...” Știți cum a spus fratele acela de culoare?

„Domnule, eu posed deja biletul. Este în mâna mea. El este deja perforat și mă îngrijesc ca în dimineața aceea când voi ajunge la râu, să nu am niciun fel de necaz.”

Deci cam aceasta este! Eu nu vreau să am nicio problemă atunci. Țineți-vă biletul în mână, pentru că în curând vom traversa râul! Să nu uitați nicio clipă, că mărețul timp al răscumpărării este aproape.

Și acum, o altă problemă. Cum se numește fratele păstor din Utica? Fratele Graham, sau Shanks, sau Sink... (Fratele Neville spune: „Este fratele Snelling”.) Da, așa este, fratele Snelling. Ei au adunarea joi seara, așa că eu sunt de părere că ar fi frumos dacă am merge și noi acolo joi seara, ca să avem părtășie cu ei. Înțelegeți? Cred că ar fi frumos dacă am merge cu un grup mic și la adunarea fratelui Jackson și așa mai departe.

Continuați să vă rugați! Săpați în continuare! Da, nu vă opriți nicio clipă! Faceți ca și Elisei care a spus: „*Săpați gropi adânci!*” Da, sapă și tu, frate! Iar dacă dai peste o tinichea care-ți spune: „Ești prea obosit. Mai odihnește-te puțin!” arunc-o din calea ta și sapă mai departe! Vedeți? Nu vă opriți nicio clipă, ci continuați să săpați mai departe! Tot ceea ce trebuie să facem noi este să săpăm!

Acum îmi predic mie însumi: Am să încep să sap așa cum nu am făcut-o niciodată până acum. Lucrarea la care am fost chemat este cunoscută deja în toată lumea, de aceea trebuie să merg înainte.

Ieri dimineață am avut o discuție cu soția mea și i-am spus: „Dacă va fi cu voia

Domnului, în ianuarie aş vrea să plec din nou peste ocean şi aş dori să vii şi tu cu mine. Apoi, la vară ne vom întoarce din nou în State ca să continui serviciile de aici.” „Sunt prea bătrână ca să merg cu tine”, mi-a răspuns ea.

„Păi, eu am fost peste ocean şi acum opt ani, dar acum mă simt şi mai bine ca atunci. Acum cunosc mai multe lucruri decât atunci.”

Dacă Domnul v-ar spune: „Îţi dau 25 de ani la dispoziţie. Care perioadă ai vrea s-o alegi: de la naştere până la 25 de ani? De la 25 la 50 de ani? De la 50 la 75? Sau de la 75 la 100 de ani?” Părerea mea este că orice om normal, care ştie că are la dispoziţie 25 de ani, nu îi va folosi în alt scop decât ca să-L slujească pe Dumnezeu. Altfel, ar fi cel mai nesăbuit om!

Acum, dacă tu vrei să fii o mare durere pentru femei, cred că cel mai bun timp pentru aşa ceva, sunt primii 25 de ani. Înţelegeţi? Dacă vrei să fii un bun tâmplar, un mecanic sau altceva de felul acesta, vei alege desigur, următorii 25 de ani.

Dar eu pe care îi voi alege? Cred că cel mai bun timp ar fi de la 75 la 100 de ani, pentru că atunci voi fi mai înţelept. Aş fi mai liniştit şi aş cunoaşte mai bine ceea ce trebuie să fac. Acum sunt cu 10 ani mai bătrân decât atunci când am fost prima dată în străinătate şi ştiu cum să procedez. Acum nu mai sar înăuntru de parcă ar trebui să omor şerpi! Acum cunosc mult mai multe lucruri.

Este la fel ca în cazul unei lupte între un câine de raton cu un raton. Vezi, tu ştii cum să-l apuci. Nu sari acolo căci vei fi rănit, ci îi cunoşti tactica şi priveşti atent la tot ce face ca să ştii unde să loveşti.

Şi noi trebuie să învăţăm mai multe despre duşmanul nostru. Trebuie să-i cunoaştem tactica şi cum să ne apropiem de el. Trebuie să ştim cum procedează şi unde loveşte. Apoi trebuie să ştim cum să parăm orice lovitură. Când toate acestea sunt în ordine, eşti pregătit să intri în luptă.

Acesta este motivul pentru care i-am spus soției că acum sunt într-o formă mai bună ca data trecută. Atunci aveam 40 de ani, iar acum am 54 și sunt convins că dacă Isus va zăbovi, la 100 de ani voi lupta și mai bine decât acum. Înțelegeți? Și aceasta pentru că atunci voi cunoaște mai bine toate lucrurile și voi ști cum să procedez în orice situație.

Să privim câțiva oameni care urmează să fie operați. Dacă cineva le spune: „Avem un medic nou, care abia a absolvit facultatea. Am dori să vă opereze el, sunteți de acord?” Ce ar răspunde oare? „O, nu, nicidecum! Nu, domnule. Nu vreau ca acel om să pună bisturiul pe mine. Mai bine mă duc la Cutare sau la Cutare. Am auzit că medicul acela a făcut o mulțime de operații și i-au reușit toate. Acela știe ce are de făcut!” Vedeți? Acesta este adevărul. Ați înțeles acum ce am vrut să vă spun?

Tu te gândești la aceasta, dar ce părere ai despre sufletul acela? Eu vreau pe cineva care știe unde se află sufletele acelea și care cunoaște și drumul de întoarcere. Pe cineva care a umblat pe acest drum. Da, într-adevăr.

Domnul să vă binecuvânteze. Acum aș vrea să vii aicea sus, frate Neville. Să nu uitați de duminica viitoare.

(Fratele Neville vorbește despre fratele Branham, apoi spune: „Și eu sunt încântat să urez un călduros bun venit lucrătorilor lui Dumnezeu care au venit în mijlocul nostru, și în special celor care colaborează cu mine. Sunt încântat să-i aud vorbind despre El.”) Amin. Am discutat cu doctor Lee Vayle și l-am întrebat: „N-ai vrea să predici dacă n-o va face fratele Branham?” Eu nu am știut care este gândul fratelui Branham, dar am vorbit cu Vayle despre aceasta. Știu că fratele Vayle lucrează împreună cu fratele Branham în adunările din diferite locuri, de aceea știe multe despre această Cale. Mă bucur să-l avem în mijlocul nostru. Eu îl apreciez și îl respect, ca de altfel pe toți ceilalți lucrători. Deci, dacă vrea să ne vorbească în seara aceasta, vom fi bucuroși să-l ascultăm. Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aș vrea să ne rugăm acum pentru fratele Vayle. Mulți dintre voi nu l-au auzit niciodată, dar cred că vă veți ruga pentru el.

Nu vreau să-i iau din timp, de aceea, frate Vayle vino sus! Domnul să te binecuvânteze.

(Fratele Vayle vorbește timp de 70 de minute despre Marcu 16.15-20. Tema predicii sale se intitulează: „De ce nu a dat rezultate Marcu 16? Cum trebuie procedat conform Scripturii, ca să dea rezultate?”).

(Revine fratele Branham).

Fratele a spus atât de multe lucruri, încât cred că eu nu puteam s-o fac cu nimic mai bine decât el. Domnul s-a folosit cu adevărat de fratele Vayle ca să ne dea acest mesaj minunat în după-amiaza aceasta. Din ceea ce a spus el, eu am deja schița pentru 20 de predici. Mă gândesc totuși la o mică ilustrare, ca să întăresc și mai mult ceea ce a spus el.

Ca să știm cât este ceasul, noi ne uităm la ceas. Fiecare roțiță din el funcționează dependent de cealaltă. Dacă nu este așa, noi nu vom putea ști niciodată cât este ora în realitate. Este adevărat? (Amin).

De aceasta avem nevoie noi, dacă vrem să vedem cea de-a treia Tragere în desfășurare. Noi trebuie să avem părtășie unul cu altul, să ne smerim pe noi înșine înaintea lui Dumnezeu și să ne mărturisim toate greșelile. Da, noi trebuie să ne rugăm și să credem că Dumnezeu ne poate da tot ceea ce cerem.

Eu cred că tot ceea ce a spus fratele Vayle, este adevărat. Cred că Dumnezeu nu-și va pune niciodată Duhul Său cel Sfânt într-un templu care nu este sfințit; care este nedrept și nesupus. Nu. Mai întâi trebuie ca inimile noastre să fie curățite de orice vicleșug și de orice fărădelege, astfel încât să fim curățați înaintea Lui. Atunci Duhul Lui cel Sfânt va putea să lucreze prin noi, ca să-și aducă la îndeplinire toate făgăduințele.

Dacă atunci când veți pleca acasă, veți citi micuța epistolă a lui Iuda, veți învăța o mulțime de lucruri din ceea ce a spus fratele Vaile.

Iuda a spus: „*Vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.*” (v. 3).

Ce au făcut oamenii? Ei s-au îndepărtat de la această credință. În mijlocul lor s-au infiltrat oameni corupți, care i-au amăgit și i-au îndepărtat de adevărata lucrare a lui Dumnezeu.

Adevărul este că Dumnezeu poate să lucreze numai în măsura în care-I permitem noi să o facă.

Vedeți, oamenii doresc putere, dar ei nu știu ce este puterea. Vedeți? Ei habar nu au ce vine cu ea. Calea în sus este întotdeauna în jos (în smerenie). Dacă vrei putere, cercetează-te cu atenție și vezi cât poți fi de smerit. Îndepărtează-te de toată gândirea ta firească și umilește-te înaintea lui Dumnezeu! Atunci vei poseda mai multă putere decât omul care aleargă în sus și jos prin clădire și face multă gălăgie. De ce? Pentru că ai fost în stare să te biruiești pe tine însuși, să te dăruiești lui Hristos și să te predai pe deplin în slujba Lui – să te smerești. Aceasta este cu adevărat Putere.

Arătați-mi o biserică, ce este smerită și umilă cu adevărat. Nu una arogantă! Vreau să văd o biserică – numai una – iubitoare și smerită și atunci vă voi arăta și eu o biserică ce are harul și puterea lui Dumnezeu în ea. Acesta este adevărul. Aceasta este ceea ce ne cere Dumnezeu: să ne smerim pe noi înșine înaintea Lui și să-L lăsăm pe El să lucreze prin noi cum vrea.

Nu trebuie să faceți multă gălăgie ca să dovediți că aveți putere! Este la fel cum spune fermierul. Când mergea la câmp cu căruța goală, de fiecare dată când dădea de vreo groapă, căruța se scutura cu putere, dar totuși mergea înainte.

Când se întorcea însă înapoi, el lovea aceleași gropi, dar căruța nu mai făcea gălăgie deoarece era încărcată cu lucruri bune.

Cred că așa trebuie să se întâmple și cu noi - să ne umplem cu lucrurile bune ale lui Dumnezeu, astfel încât roada Duhului să se facă cunoscută lumii prin noi.

Așa cum a spus și fratele Vayle, în 1 Corinteni 13.1 scrie:

„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor.

Și chiar dacă aș avea darul prorociei, și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.” (v. 2).

Vedeți, noi vrem să facem aceasta. Deasupra tuturor lucrurilor, să nu uităm însă, că suntem răspunzători înaintea lui Dumnezeu pentru sufletele noastre individual. Pe voi trebuie să vă intereseze ceea ce faceți voi înșivă - să mergeți spre cer. Să nu vă uitați dacă merg eu sau dacă merge fratele!

Prima ta grijă este să mergi corect. Tu trebuie să fii atent tot timpul la aceasta și să stai înaintea Domnului smerit și plin de dragoste.

Eu am văzut că întotdeauna când un om se smerește pe sine însuși este ridicat de Dumnezeu. Dacă vezi o persoană cu pieptul scos în afară, plină de aroganță și care nu primește niciun sfat, deoarece știe totul, să știți că omul acela nu va ajunge niciodată undeva! Privește însă omul care se smerește și umblă plin de bunătate.

Zilele trecute am discutat cu fratele Boze care a părăsit de curând biserica din care

a făcut parte mulți ani. Ei aveau o biserică vie, pe care Domnul a binecuvântat-o din plin, dar într-o zi, ei s-au hotărât s-o șlefuiască puțin ca să arate ca celelalte, să devină o organizație. Când au văzut acest lucru, frații smeriți din mijlocul ei nu au fost de acord cu aceasta. Toată viața fuseseră învățați împotriva organizației, iar acum erau chemați să devină o organizație. Ei au refuzat acest lucru și au plecat de acolo.

Acum au un grup frumos și Domnul îi binecuvântează în mod minunat. Au un local mare în care pot intra cam patru, cinci mii de oameni; da, ei au luat-o de la capăt.

Ei au venit zilele trecute la mine și m-au întrebat: „Ce trebuie să facem, frate Branham?”

„Căutați un bărbat fără reputație printre organizații, un credincios adevărat, smerit, plin de dragoste și smerit, care trăiește cu adevărat Cuvântul și puneți-l păstor. Dumnezeu se va îngriji de celelalte lucruri. Da, căutați un păstor bun care să se îngrijească să hrănească oile și să trăiască smerit. Dumnezeu se va îngriji de restul. Să nu căutați un om încrezut, care știe totul, pentru că acela va începe să pună în „ordine” una și alta, apoi va începe să taie de ici și de colo. Voi ați mai trecut prin așa ceva, așa că știți ce vreau să spun.”

Asta este. Fiecare mădular din biserică, trebuie să lucreze împreună, iar tu, frate, trebuie să-ți faci doar partea ta.

Cred că vedeți cu toții timpul în care trăim. S-ar putea să fie mai târziu decât credem.

Noi îl apreciem pe fratele Vayle, nu-i așa? (Amin). Domnul să te binecuvânteze, frate Vayle. Mulțumesc. Și noi îi mulțumim Domnului pentru mesajul măreț pe care ni l-a dat în seara aceasta.

Adineauri am primit un bilet de la o soră care spune că a avut un vis, și ar vrea să îl spună. Aș dori să mi-l scrii, soră, dacă vrei. Sora spune că Domnul i-a dat de multe ori vise care s-au împlinit întocmai.

Vreau să spun că noi nu acceptăm toate visele. Nu, nu! Dar când ele vin de la Dumnezeu vrem să știm ce vrea să ne spună prin ele. Este ca în cazul vorbirii în limbi. Noi nu primim orice vorbire în limbi, dar când vine și tălmăcirea, care ne spune ceva despre un lucru ce va avea loc, și vedem că totul se împlinește întocmai, îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta. Înțelegeți? Dorința noastră este ca totul să se desfășoare în liniște și pace; și într-o deplină rânduială.

Fiecare dintre noi să se gândească la partea lui. Poate că tu, frate, ești arcul principal, sau poate ești roțița cea mai mică; poate că ești arătătorul mic, sau arcul de tras; poate că ești arătătorul care indică ora. Oricare ar fi însă partea noastră, important este să lucrăm împreună, în armonie cu Cuvântul lui Isus Hristos, pentru ca tot ce este scris să ajungă la împlinire.

Gândiți-vă numai: dacă darurile sunt așa de mărețe – noi le numim putere, să nu uitați ceea ce a spus Pavel:

„...chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.” (1 Corinteni 13.2). Să nu uitați aceasta!

Cineva spune: „Păi, eu înțeleg.... eu cunosc toată Biblia.” Este adevărat, dar Cuvântul spune: *„dacă aș cunoaște toate tainele și toată știința, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.”* (v. 2).

Vedeți? Cu toate că posed toată cunoștința n-am ajuns niciunde. De ce? Pentru că lucrul principal care ți se cere, este să-L iubești pe Dumnezeu și să te smerești pe tine însuși înaintea Lui!

Desigur, în lucrarea misionară pe care am făcut-o de-a lungul anilor în jurul lumii, eu am văzut mulți oameni și multe lucruri, de aceea, cred că știu câte ceva cu privire la poarta de intrare. Dacă tu vrei să ajungi undeva cu Dumnezeu, să nu îngădui niciodată vreunui duh arogant să vină în inima ta! Să nu primești niciun fel de răutate în tine! Indiferent ce face cineva, chiar dacă este greșit, să nu primești nicio șoaptă, să nu îngădui niciun gând împotriva acelei persoane! Mă înțelegeți? Să fiți iubitori și amabili! Să nu uitați niciodată că Dumnezeu v-a iubit și s-a îndurat de voi, măcar că erați păcătoși. Acesta este motivul pentru care trebuie să-l iubiți pe cel ce greșeste. Rugați-vă pentru el și continuați să-l iubiți.

Deasupra tuturor lucrurilor, iubiți-L pe Dumnezeu și iubiți-vă unii pe alții! Fiți smeriți înaintea lui Dumnezeu și față de cei din jurul vostru, căci atunci Dumnezeu vă va binecuvânta. Nici nu vă dați seama ce va face El pentru voi dacă veți proceda așa! De obicei, când o biserică devine mare, sau se întâmplă ceva de felul acesta, ea se depărtează de la adevăr.

Vă mai amintiți cum a început lucrarea din mijlocul nostru? Atunci când Domnul mi s-a arătat la râu. Fratele Vayle mi-a adus atunci un ziar apărut în Canada, în care scria: „O Lumină misterioasă a apărut peste un predicator local, în timp ce boteza.” Știți ce a urmat după aceea? În vremea aceea noi ne adunam într-un cort, și acolo au venit o mare mulțime de lucrători. Pe atunci eram un predicator tânăr și toți cei ce veneau îmi spuneau: „Cum poți să-i ții pe oameni în unitate? Ei se iubesc unii pe alții, așa cum nu am mai văzut până acuma...”

Acesta este Domnul. El este Acela care face unitatea și pune dragostea frățească între oameni. Eu am putut să-i văd cum dădeau mâna unii cu alții, iar când trebuia să se despartă pentru mult timp, plângeau ca copiii. Da, atât de mult se iubeau. Eu am mers de multe ori în vizită pe la frați și întotdeauna am văzut cum Biblia era stropită cu lacrimi. Seara, se adunau împreună pentru rugăciune și stăteau adunați împreună - mamele, tații și copiii așezați pe podea - plângând și rugându-se înaintea Domnului. De multe ori, eu stăteam la ușă și așteptam să se termine rugăciunea, iar dacă vedeam că nu se opresc, mă rugam și eu. Da, așa era. Ei se iubesc cu adevărat unii pe alții.

În vremea aceea obișnuiam să ne ridicăm și să cântăm adesea cântarea:

Binecuvântată să fie legătura care leagă

inimile noastre în iubirea creștină.

Părtășia cu aceleași gânduri

Este la fel cu cea de sus.

Când suntem despărțiți,

Ne dă o lăuntrică durere:

Dar noi totuși suntem uniți în inimă,

Și nădăjduim să ne vedem din nou.

Eu spun aceasta cu inima plină de bucurie în Hristos. Mulți dintre ei dorm deja în morminte în seara aceasta, așteptând marea zi a revenirii Domnului, când va avea loc învierea și ne vom revedea din nou.

Nu lăsați ca Duhul Lui să plece vreodată dintre voi! Dacă totuși, acest lucru se va întâmpla, pe mine nu mă va interesa cât de elocvent este păstorul vostru, cât de bine vă vestește Cuvântul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt este întristat și v-a părăsit - aceasta contează!

Vedeți? Domnul va lucra cu noi atâta timp cât vom avea părtășie unii cu alții, cât vom avea totul în comun și cât timp ne vom iubi unii pe alții!

Atunci vom vedea cu ochii noștri și vom auzi cu urechile noastre, cum oamenii vor spune: „Dacă vreți să vedeți o biserică ce Îl iubește cu adevărat pe Dumnezeu, mergeți la Tabernacol și veți vedea aceasta! Uitați-vă ce grijă au unii de alții; priviți respectul cu care se predică Evanghelia, priviți smerenia și umilința lor și rânduiala desăvârșită cu care se fac toate lucrurile.”

Da, atunci ei își vor da seama în ce timp trăim. Veți vedea Duhul lui Dumnezeu mișcându-se printre voi și săvârșind semne mari și minuni. Dacă totul lucrează împreună, aceasta spune tot timpul. Dar dacă aceste lucruri nu lucrează împreună, înseamnă că timpul este oprit, și oamenii nu vor ști în ce timp trăim.

Dacă vreți să știți cu adevărat timpul, începeți să lucrați împreună cu Evanghelia, iubindu-vă unii pe alții și iubindu-L pe Dumnezeu. Atunci arătătoarele însăși, vor arăta timpul în care trăim. Credeți aceasta? (Amin).

Domnul să vă binecuvânteze din belșug.

Nu uitați deci, ca săptămâna viitoare să mergeți prin împrejurimi. Dacă cunoașteți oameni bolnavi, duceți-vă la ei și spuneți-le: „Aș vrea să te întreb ceva. Duminică dimineața are loc în Tabernacol, un serviciu de rugăciune pentru bolnavi. N-ai vrea să...”

„Desigur că vreau să merg. Întotdeauna am dorit aceasta.”

„Vezi, duminică seara am auzit un mesaj minunat despre felul în care trebuie să ne mărturisim greșelile unii altora, și cum să ne rugăm unii pentru alții, ca să fim vindecați.”

Uite ce scrie în Iacov 5. 13-16:

„Este vreunul printre voi în suferință? Să se roage! Este vreunul cu inimă bună? Să cânte cântări de laudă!

Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului.

Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.

Mărturisiți-vă unii altora păcatele, și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.”

Deci vedeți? Înainte de a ne ruga pentru vindecare, trebuie făcută mărturisirea greșelilor. Da, noi ne mărturisim greșelile unii altora și ne rugăm unii pentru alții!

Vedeți, acesta este exact Cuvântul despre care a vorbit fratele Vayle în seara aceasta. Acesta este secretul pentru Marcu 16. Îmbinați cuvintele din Iacov cu făgăduința din Marcu 16 și vindecarea vă aparține.

Uitați-vă la Isus! Ce puteți vedea? Nimic altceva decât iubire. Vedeți? El era descoperirea lui Dumnezeu în trup. Dumnezeu s-a descoperit pe Sine însuși, prin El, de aceea nu este de mirare că s-au petrecut atâtea lucruri minunate; atâtea semne și minuni.

Viața Lui era numai smerenie și predare. După trup, El era om, dar Dumnezeu s-a arătat pe Sine însuși prin El. Aceasta este ceea ce L-a făcut ceea ce a fost.

Privindu-L mi-am zis întotdeauna: „Ceea ce L-a făcut atât de mare pe Isus înaintea mea, este felul în care S-a smerit pe Sine însuși, măcar că era Dumnezeu însuși. Da, deși era atât de măreț, a putut să Se facă atât de mic!”

Vedeți? Acesta este adevărul.

Domnul să vă binecuvânteze. Să ne ridicăm acum, pentru a încheia. Haideți să cântăm împreună cântarea: „Binecuvântată să fie legătura care ne leagă.”

Binecuvântată să fie legătura care ne leagă

Inimile noastre în iubire creștină;

Părtășia în același gând

Este asemenea celei de sus.

Acum, în timp ce vom cânta ultima strofă, să ne dăm mâinile unii altora, iar la despărțire, spuneți-vă: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate, soră...”

Când ne vom despărți... (Domnul să te binecuvânteze, frate Neville.)

Aceasta ne dă o durere lăuntrică

Dar vom fi totuși uniți în inimă,

Și nădăjduim să ne întâlnim din nou.

O, cât de mult Îl iubim pe Domnul Isus, nu-i așa? (Amin).

Până ne-ntâlnim!

Până ne-ntâlnim la picioarele lui Isus:

Până ne-ntâlnim, până ne-ntâlnim!

Dumnezeu să fie cu voi

Până ne-ntâlnim din nou.

Să închidem ochii și să cântăm acum în Duhul:

Până ne-ntâlnim! Până ne-ntâlnim!

Până ne-ntâlnim la picioarele lui Isus

Până ne-ntâlnim, până ne-ntâlnim!

Dumnezeu să fie cu voi

Până ne-ntâlnim din nou.

Acum, în timp ce stăm cu capetele plecate, să nu uităm că noi suntem copii, copiii lui Dumnezeu.

(Fratele Branham începe să fredoneze din nou: „Dumnezeu să fie cu voi...”). Oh, cum aduce aceasta Duhul lui Dumnezeu! Puteți să vă imaginați ce se petrecea în zilele de la început când frații noștri stăteau pe pietre?

Dumnezeu să fie cu voi până ne vom revedea.

În timp ce stăm cu capetele plecate, aș vrea să-l rog pe fratele Allen, care este nou printre noi, să ne conducă în rugăciunea de încheiere, pentru ca adunarea să poată fi liberă.

- Amin-